

Uprava: Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55.
Ček račun: Ljubljana št. 14.614. Izhaja vsak dan, razen ob ponedeljkih in dnevih po prazniku.

GLAS NARODA

Naročnina na mesec je 12 Din. Za tujino 20 Din.
Ljubljana, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55.
Ročno se vračamo.

Št. 228.

LJUBLJANA, četrtek 19. decembra 1935.

Leto I.

Masarykova želja izpolnjena

Beneš predsednik ČSR Kaj bo sklenil nocoj Rim?

Italija ne pojde v Ženevo

Povsod oboroževanje

Washington, 18. decembra. h. Vojni ministrstvo je naročilo včeraj pri ameriških letalskih tvornicah 100 lovskih in 110 velikih napadalnih letal. Na lovskih letalih bo tudi prostor, ki bo služil kot skladišče za kemikalije, ki jih bodo letala porabljala proti sovražnikom.

Bruselj, 18. dec. AA. Na seji zborničnega odbora za narodno obrambo, ki razpravlja o novih dolžbah glede letnih vojaških kontingentov, je vojni minister Devez izjavil, da namerava zahtevati izredne kredite za vojsko in podaljšanje službenega roka od 3 na 4 mesece. Socialisti so proti tem načrtom in vse kaže, da bo zbornica še mnogo razpravljala o obeh predlogih.

London, 18. dec. n. Vojni minister je v spodnji zbornici sporočil, da bo vojska v kratkem oborožena z dvema novima tipoma tankov. Vse edinice bodo oprejele tudi neke vrste lažjih topov. Specialni oddelki pa nove topove večjega kalibra.

Direktorij velesil

London, 18. decembra. n. Mero-dajni krogi kategorično demantirajo vest, da je bil po načrtih Sira Samuela Hoara sestavljen načrt za reformo DN, po katerem naj bi v bo-če stal na čelu DN poseben direktorij, sestavljen iz zastopnikov Anglije, Francije, Nemčije in Italije. Male države, ki so bile doslej zastopane v svetu DN, bi v direktoriju ne imele nobenega svojega zastopnika.

Borza

Zürich, 18. decembra. Beograd 7.02, Paris 20.3675, London 15.17, New York 307, Bruselj 51.95, Milan 24.82, Madrid 42.20, Amsterdam 208.75, Berlin 123.90, Dunaj 56.80, Stockholm 68.2250, Oslo 76.2250, Kopenhagen 77.7250, Praga 12.78, Varšava 58.15, Atene 2.90, Carigrad 2.45, Bukarešta 2.50, Helsingfors 6.68 Buenos-Aires 0.83.

Praga, 18. decembra. g. Zunanji minister dr. Edvard Beneš je bil danes izvoljen za predsednika češkoslovaške republike. Glasovalo je 442 poslancev in senatorjev. Za dr. Beneša so oddali 340 glasov. 76 poslancev in senatorjev je oddalo bele liste. Njomec je dobil le 24 glasov.

ČTK poroča: Prof. Njomec je odstopil od svoje kandidature za predsednika republike. Davi so se začela med posameznimi političnimi strankami pogajanja. Trde, da so ta pogajanja v okviru vladne koalicije končala s popolnim sporazumom, tako da je dr. Beneš ostal edini kandidat za predsednika republike.

Po razglasitvi izida volitev je Beneš stopil v dvorano, v kateri so se nahajali poslanci in senatorji. Beneš je položil prisego, ki jo odreja ustava. Po zaprisegi so člani vlade in diplomatskega zbora čestitali Benešu k izvolitvi za predsednika češkoslovaške republike.

Po odhodu iz volilne palače je Beneš pregledal častno četo. Ogromna množica, ki je čakala izida glasovanja, je novega predsednika češkoslovaške republike pozdravila z navdušenimi manifestacijami.

Beneš se je takoj nato odpeljal v dvorec Lany, kjer je svojo izvolitev sporočil Masaryku.

Nocoj sklepa Veliki fašistični svet

Rim, 18. decembra. a. Veliki fašistični svet se sestane nocoj ob 22. uri. Zasedal bo v Beneški palači. Kakor običajno bo seja trajala pozno v noč. Svet z napetostjo pričakuje sklepe tega sestanka, ker so do tega trenutka še ne ve, ali bo Italija pariške predloge sprejela ali jih bo odbila. Če bi jih odbila, bi s tem samo olajšala delo ženevske ustanove, ki bi lahko brez pomislekov nadaljevala s sankcijsko akcijo. Če jih pa sprejme, kar ni sicer verjetno, bo Ženeva v novi zadregi.

Službeno poročajo, da italijanska vlada doslej še ni imenovala svojega zastopnika za današnjo sejo sveta DN. Ni torej še gotovo, če bo Italija danes zastopana v Ženevi.

Grčija pomaga Italiji

Pariz, 18. decembra. r. Iz Aten poročajo, da dobiva Italija, kakor piše list »Antropos«, mnoga živila iz Grčije, čeprav je ta dežela uvedla sankcije. Mnogoštevilne italijanske ladje pristajajo na zapadni meji Grčije in nalagajo tu živino in sveže ribe, namenjene za prehrano vojske v Vzhodni Afriki. List navaja dalje, da je neki italijanski konzul v Grčiji kupil v Atenah velike količine dragocenih kovin, posebno zlata in platine, in da je vse to poslal v Italijo.

Italija lastnica afriške zemlje

Adigrat, 18. decembra. AA. Italijansko vrhovno poveljstvo je objavilo nov agrarni zakon. Zakon načeloma določa, da je italijanska država lastnik zemlje. Država pa bo priznala lastninsko pravico dosedanjim lastnikom zemlje v smislu domačih pravnih običajev.

ROOSEVELT SPET KANDIDAT

Newyork, 18. decembra. k. V Filadelfiji se je vrnilo veliko zborovanje demokratov, na katerem so sklenili proglasiti sedanjega predsednika Roosevelta za kandidata tudi pri predsedniških volitvah 1936. leta.

AVSTRIJSKI ZUN. MINISTER POJDE V BUDIMPEŠTO

Dunaj, 18. decembra. n. Zunanji minister Berger-Waldenegg bo meseca januarja posetil Budimpešto. Udeležil se bo velikega lova, ki ga priredi njemu na čast madžarski ministrski predsednik general Julij Gömbös. Bržkone se bo lova udeležil tudi zunanji minister Kanya.

KONSERVATIVCI SE POSVETUJEJO.

London, 18. decembra. n. Snoč se je sestel zunanjepolitični odbor poslanskega kluba konservativne stranke pod vodstvom Austina Chamberlaina. Odbor je sklenil, da bo zavzel svoje stališče o pariških mirovnihih načrtih šele po ekspoziciji zunanjega ministra sira Samuela Hoara.

BELGIJA SPET POSREDUJE

Bruselj, 18. decembra. k. Belgijski politični krogi zatrjujejo, da bo ministrski predsednik Vanzeeland sprožil novo inicijativo za ureditev italijansko-abisinskega spora in bo svoje predloge stavil že na tem zasedanju sveta DN.

AKCIJA ZA MIR PROTI KUPČIJAM.

London, 18. decembra. n. Izvršni odbor akcije za mir je imel včeraj sejo, na kateri je bil sprejet sklep, da se morajo pariški načrti za ureditev italijansko-abisinskega spora zavrniti, ker ne odgovarjajo obveznostim Velike Britanije napram DN.

Blizu rta Rondinella blizu Tarenta se je ponesrečilo neko vojaško vodno letalo. Ubit je bil oficir-opazovalec. Pilot je dobil le lažje poškodbe.

Položaj

Ljubljana, 18. dec.

Pierre Laval

Je snoči odpotoval v Ženevo, kjer se, kakor je bilo napovedano, sestanet danes svet DN, da sklepa o pariških predlogih. Pred svojim odhodom v Ženevo je moral Laval izgovoriti težko bitko v francoskem parlamentu, kjer so ga razne parlamentarne frakcije, med njimi tudi del vladnih radikalnih socialistov, skušali spraviti v zadrego radi njegove zunanje politične akcije, s katero francoska levica ni zadovoljna. Prišlo je do resnih incidentov zaradi zahtev posameznih interpellantov, da se glavna zunanje politična debata začne že 20. in ne šele 27. t. m., kakor je predlagal Laval radi svojega odhoda v Ženevo. Ker opozicija ni popustila, je moral Laval končno postaviti na dnevni red vprašanje zaupnice vladi v zvezi z njeno zunanjo politiko. Laval je pri tem odnesel pomembno zmago s 304 glasovi proti 252.

Podobna, če ne še hujša borba, čaka angleškega zunanjega ministra Sira Samuela Hoareja

v angleški spodnji zbornici

v četrtek, ko se bo opozicija in tudi del vladnih konzervativcev ostro izrekla proti Hoareovim kupčijam z Lavalom v Parizu. Klub poslancev delavske stranke je na svoji seji sklenil predlagati na jutrišnji seji spodnje zbornice, da je treba pariške predloge takoj odkloniti, ker nasprotujejo volji vse države in njenim obveznostim do DN. Po mnenju laburistov se je Velika Britanija s tem mirovnim predlogom močno onečastila.

Doznava se, da je med tem Eden odpotoval v Ženevo z novimi instrukcijami, na podlagi katerih baje angleška delegacija v Ženevi ne bo zagovarjala pariških načrtov in se tudi ne bo ogrevala za njihov sprejem.

Italijanski odgovor.

na pariške načrte še ni znan. Verjetno je, da bo o tem sklepal na nocojšnji seji Veliki fašistični svet, čigar sklep bodo najbrže usodnega pomena za nadaljnji razplet italijansko-abisinske afere, ker je vsaj Mussolini v tem smislu napovedal nocojšnje posvetovanje.

Abesinski cesar

je po najnovejših poročilih načrte že proučil in tudi poslal podroben odgovor tajništvu DN, v katerem odklanja pariške mirovne ponudbe. Cesar se do zdaj ni še vrnil v Addis Abebo in zadnja poročila pravijo, da se tudi ne bo, ker smatrajo v abesinskih krogih, da so vse nade na pogajanja v sedanjih okoliščinah propadle in da bodo zato Abesinci vestno pripravili protiofenzivo ter nadaljevali vojne operacije. Med tem so tudi dejansko že dosegli dva izredna uspeha, ki jih priznava tudi italijanski uradni komunikacije. Dva abesinska oddelka, ki sta štela skupno največ 3000 vojakov in sta taborila na levem bregu reke

Neguš ostane na fronti Prava vojna se zdaj šele prične

Addis-Abeba, 18. dec. AA. Sve-tovalci abesinskega cesarja so se vrnili iz Desija in prinesli v Addis-Abebo izjavo cesarja, ki je bila takoj objavljena in s katero je cesar zavrnil francosko-angleške predloge. Vladni krogi smatrajo, da so s tem vse nade na pogajanja v sedanjih okoliščinah propadle. Vsekakor sporazuma ne bo mogoče doseči na osnovi predlogov iz Pariza. Obveščeni krogi in zlasti poučeni tujci smatrajo, da bo sedaj prišlo do večje vojne akcije. V nasprotju z vsem pričakovanjem se cesar ne bo vrnil v Addis-Abebo. Po vsej državi se vršijo priprave za dolgo vojno. V ostalem v Addis-Abebo niso prispeli nikake vesti o operacijah na frontah.

Agencija Reuter poroča: So-deč po dispozicijah in dejanskih vojaških pripravah je pričakovati, da odpor Abesincev pred pričetkom deževne dobe ne bo zrušen. Vojna se bo potemtakem nadaljevala prihodnjo jesen.

Dva izredna uspeha Abesincev

Z južne fronte ne poročajo o nikakih novih pomembnejših operacijah. Pač pa je na severni fronti po vestih iz Eritreje prišlo do abesinskega napada. Dva abesinska oddelka, ki sta štela skupno največ 3000 vojakov in sta taborila na levi obali reke Takaze, sta prešla preko reke in izvršila napad na prednje italijanske položaje.

Abesinci so prodirali ponoči in

Korošci in prijatelji Koroške! V petek 20. t. m. ob 7. bo daroval v frančiškanski cerkvi pri glavnem oltarju g. dr. Lojze Kuhar slovesno sv. mašo-zadušnico za pokojnega voditelja koroških Slovencev Franceta Grafenauerja. Vabimo vse v Ljubljani živeče Korošce, kakor tudi vse drugo narodno čuteče občinstvo, da v kar največjem številu počasti spomin velikega pokojnika. — Klub koroških Slovencev.

Takaze, sta izvršila napad na prednje italijanske položaje in so se morali Italijani umakniti 20 km nazaj. Podoben uspeh je dosegel drugi oddelek abesinskih čet zapadno Aksuma.

V Grčiji

je kralj Jurij II. podpisal ukaz o razpustu parlamenta. Volitve bodo 26. januarja, novoizvoljeni parlament pa se sestane 12. marca. Voditelji posameznih političnih strank so izjavili, da so zadovoljni z razpustom poslanske zbornice. Le vodja populistične stranke Tsaldaris je izjavil, da ga taka rešitev sedanjega položaja ne more zadovoljiti. Vendar ne bo protestiral. Kralj Jurij II. je imenoval za novega ministra vojske generala Papagosa.

iznenadili Italijane. V prvem trenutku so Italijani ustavili napadalec z ognjem iz strojnice, toda končno so se morali umakniti 20 kilometrov daleč nazaj. Tu so bili ojačeni in so nato ustavili nadaljnje prodiranje Abesincev. To se je zgodilo ponoči od 15. na 16. decembra.

Neki drugi abesinski oddelek je prekoratil reko Takaze 100 km zapadno od Aksuma. Name-raval je obiti desno krilo italijanske vojske, ki tabori v aksumski okolici. Ta oddelek je prodril v pokrajino širo do Adiabe. Tudi ta oddelek je nenadoma napadel italijansko taborišče.

Cene rastejo

Zanimive številke z mariborskega trga

Maribor, 18. dec.

Mariborsko mestno tržno nadzorstvo izdaja vsakega pol meseca poročilo o gibanju cen življenjskih potrebščin v Mariboru. Zadnje poročilo je zanimivo v toliko, ker je iz njega razvidno, da je cena nekaterim življenjskim potrebščinam v zadnjem času poskočila. Naj v naslednjem pregledu podamo sedanje cene najvažnejših življenjskih potrebščin:

Meso: Govedina kilogram Din 4 do 14, teletina 8 do 14, sveža svinjetina 8 do 14, prekajena svinjetina 12 do 17, počrevna mast 8 do 10, spuščena mast 15 do 16, zaseka 12 do 13, slanina 11 do 15, konjsko meso 3 do 4, odojčki 75 do 85 Din komad.

Mleko in mlečni izdelki: polno mleko liter Din 1.50 do 1.75, kislá smetana 8 do 10, sladka smetana 16 do 20, čajno maslo kg 26 do 32, kuhano maslo 22 do 24, presno maslo 18 do 24, ementalški sir 24 do 30, gorgonzola 60 do 90, kajmak 30 do 40, liptavski sir 20 do 40, domači sir 7 do 8, trapistovski 12 do 30. — Jajca: sveža kom 1.25 no 1.50, konzervirana 0.60 do 0.90.

Moka: pšenična 00 kg Din 2.80 do 3.40, pšenična 0 2.80 do 3.40; ržena

Zvočni kino Sokolski dom
v Šški, Telefon 33-87

Prvič v Ljubljani

Senzacija sezone!

REVOLTA

Napeta vsebina. Romantična ljubezen. Krasni posnetki iz zoološkega vrta. Nekaj samo enkratnega.

V dopolnilo Foxov zvoč. tednlík

Film predvajamo samo v sredo in četrtek ob 7. in 9. uti.

Znižane cene. Predelana aparatura.

V soboto premiera duhovite opere: „BLAŽEN MED ŽENAMI“

2.25 do 3, ajdova 2.75 do 4.50, koruzni zdrob 1.85 do 2.75, pšenični zdrob 3.20 do 4. Kruh: beli 4.50, črni 3.50, mlečni 6, polbeli 6, rženi 3.50 kg. Pecivo 0.50 komad.

Perutnina, divjačina: gosi 30 do 35 Din komad, kokoši 18 do 25, zaklane kokoši 9 Din kg, zaklani kapuni 13 Din kg, petelini 18 do 26 kg, piščanci par 18 do 45 Din, purani 30 do 50 komad, race 14 do 15, domači zajci 5 do 25 Din komad, fazani 10 do 22 Din komad, jerebice 5 do 9, kljunači 15, srne 9 Din kg, divji zajci komad 18 do 22 Din.

Sadje: grozdje kg Din 8 do 10, hruške 5 do 6, jabolka 3 do 5, domači kostanj liter 2 do 2.50, pečen 4 do 5 Din, orehi celi kg 9, jederca 28 Din, banane kom. 2 do 5, citrone 0.50 do 1, oranže 1 do 2.50.

Pijače: novo belo vino liter 8 do 10, staro 12 do 16, novo črno vino 9 do 10, staro 12 do 14, belo pivo 9, Sadjevec 2 do 4, slivovka 18 do 22, rum 36 do 37, konjak 40 do 48 Din liter.

Kurivo: mehka drva kubični meter 60 do 80 Din, trda drva 90 do 100 (žagana 100 do 120), stanovski premog 30 do 37, trboveljski 36 do 46, velenjski 24 do 30 Din cent. Koks Din 74 do 78 cent.

V nekaj vrstah

Na Poljskem bodo vlake, ki prevažajo premog odslej vedno spremljali oboroženi stražniki. V zadnjem času so namreč ljudje kradli premog iz železniških vagonov.

Po vestih iz Rejkjavika je divjal po vsej okolici mesta silen snežni vihar. Vihar je polagoma zajel vso južno obalo Islandske. 86 ljudi je bilo ubitih. 20 izmed njih jih je utonilo, 6 zmrznilo.

Agencija Stefani poroča iz Genove: Vlada je pohvalila malo ligurijsko občino Spotorno, ker je zbrala toliko zlata, da pride na vsakega njenega prebivalca povprečno po 2 grama.

V Španiji

govore o možnosti razpusta parlamenta in razpisa novih volitev, ker večina s poslednjo rešitvijo vladne krize ni zadovoljna. Gil Robles, vodja fašistične katoliške akcije, je izdal snoči proglas, ki je napravil veliko senzacijo zaradi ostrih obtožb v zvezi z rešitvijo krize.

Iz ČSR

smo ob zaključku lista prejeli veselo vest, da je za novega predsednika bratske republike izvoljen dosedanji minister dr. Edvard Beneš.

Na Poljskem

je nova vlada Kościolkowskega izdala amnestijo, na podlagi katere bo izpuščenih iz zaporov 27.000 političnih in drugih kazencev.

Tomaž G. Masaryk

17 let predsednik češkoslovaške republike

14. december t. l. bo ostal zgodovinski dan v zgodovini češkoslovaške republike. Tega dne je namreč podal ostavko na svoje mesto Osvoboditelj in glavni tvorec češkoslovaške države dr. T. G. Masaryk, da se, potem ko je svoje najboljše sile žrtvoval narodu in državi, umakne v zasebno življenje.

Prav tako velik in pošten, kakor je bilo njegovo javno delo, je bil tudi njegov odhod. Tujina menda sploh ni vedela, da je bil Masaryk izbran za predsednika že štirikrat, ker je mislila, da je Masaryk dosmrtni predsednik. V dosmrtno predsedništvo Masaryka na češkoslovaškem ni nihče dvomil. Dvomil je v to samo on sam — filozof, ki je delal na praških Hradčanih. Često je dejal svojim prijateljem, da bo odstopil, ker da se čuti preveč utrujenega.

Svečan in zgodovinski dogodek po dobro prespani noči.

Z gradu Lány, ki leži kakih 50 km izven Prage in kjer je bila rezidenca T. G. Masaryka, poročajo zanimive detailje o poslednjem dnevu predsednikovanja T. G. Masaryka.

V noči na 14. december je predsednik Masaryk spal zelo dobro in dolgo. Po zajtrku je ostal v svoji sobi v drugem nadstropju in njegova ruska bolničarka ga. Rodzianko mu je čitala časopise. Ob 10. je prišel v Lány osebni zdravnik gospoda predsednika dr. Maixner in malo kasneje kancelar Šamal ter načelnik oddelka iz kabinetne pisarne dr. Schizl. Okoli poldne je prišel h gospodu predsedniku njegov sin poslanik Jan Masaryk in ga zaprosil, da gre z njim v delovni kabinet. Gospod predsednik je oblekel paradni plašč, v roke

je vzel mehak črn klobuk — bil je namreč že obveščen, da ga želi mestna straža zadnjič pozdraviti.

Solze v očeh vojakov.

Gospod predsednik je stopil na balkon. Legionarji mestne straže so stali ob vhodu. Poklonili so se z orožjem, puške so udarile in skozi zimski zrak je odjeknil velik pozdrav glavi države. Gospod predsednik je legionarijem mahal z roko in med sviranjem pozdravnega marša je stal nepremično ob ograji balkona ter salutiral z zdravno levo roko. V trenutku, ko je odjeknila komanda: Voljno! se je vseh ljudi v uniformi polastilo veliko ganotje. Oči so bile rosne.

Svečano dejanje odstopa.

Nato je gospod predsednik odšel v kabinet v prvem nadstropju, kjer sta mu kancelar dr. Šamal in dr. Schizl predložila v odobritev dva poslednja akta: naredbo vojski in amnestijo. Malo pred poldnevom so vstopili v kabinet sin in dve hčerki predsednika Masaryka, vnukinja Anička, hčerka pokojnega sina Herberta, in zdravnik Maixner. Družina se je umaknila za pisalno mizo v ozadiju, medtem ko sta dr. Šamal in dr. Schizl pripeljala pred gospoda predsednika dr. Hodžo, predsednika vlade ter predsednika parlamenta in senata. Sledil je slavnostni akt odstopa.

Besede, ki so ostale neizgovorjene.

Pri aktu abdikacije so bili vsi prisotni globoko ginjeni, še najbolj se je držal sam predsednik. Dr. Soukup je zaradi ihtenja komaj spregovoril nekaj svojih besed, a tudi dr. Hodža je bil od ginenja blede ko zid. Med govorom so vsi dostojanstveniki stali, nato pa je ministrski predsednik pova-

bil gospoda predsednika, naj sede. Gospod predsednik je še zamišljeno dodal: «Morda bi moral še nekaj reči...» Toda premislil se je in pozval gospode, naj sedejo. To se je dogajalo v kotu delovnega kabineta, do stropa napolnjenega s knjigami, pred oknom, kjer gospod predsednik navadno sedi, za okroglo mizo, na kateri je bila vaza s krizantemami. Razgovor ni dolgo trajal. Ob 12 in tri četrti so se državni dostojanstveniki oprostili in gospod predsednik je spet odšel v svojo sobo v drugo nadstropje. Med potjo je še odredil, da se sname predsedniška zastava in na njeno mesto postavi državna.

Po tem ginljivem dogodku je gospod predsednik dremal v svoji sobi 20 minut. Nato je vstal in odšel na družinsko kosilo, ki je bilo zelo skromno.

Pozdrav iz zraka.

Popoldne je ropot avionov izvalil vso družino k oknu: V krasnem zavoju se je spustil nad park neznani avion, ki je na gredi pred teraso spustil velik venec cvetja. Avion je bil znamke «Wibalut», ki ga je društvo Air de France poslalo s pilotom Čermakom v Lány, da tam spusti kito belih in rdečih rož, zvezanih z modro vrstico s temle napisom: «Z občudovanjem in spoštovanjem Air de France».

Gospoda predsednika je ta pažnja zelo razveselila in naročil je, naj rože odnesejo v njegovo sobo.

Dan velikih doživetij.

Okoli 4. popoldne je spet odšel v delovni kabinet, da tam z družino in obema svojima tajnikoma posluša govor ministrskega predsednika po radiu. Ko so na koncu

govora odjeknile v sobi državne himne, je T. G. Masaryk stal in jih poslušal mirno kakor vojak.

Ves ta dan je gospod predsednik, kakor je to dejal njegov osebni zdravnik, preživel v zelo dobrem razpoloženju. Na njegovo okolico, na hodnike in sobe lánškega gradu pa se je zdelo, kakor da pada mračna senca. Vse služabništvo je bilo ginjeno in molčeče. Ginenost je prešla tudi v gospodarska poslopja, kjer so ženske jokale, moški pa so molče in s sklonjeno glavo hodil sem in tja. Tedaj niso še vedeli, da bo lánški grad ostal gospodu predsedniku do smrti, vendar so bili vsi pripravljeni, da svojega gospoda predsednika nikdar ne zapuste, pa četudi bi pri njem služili zastoni.

Bil je to dan velikih vtisov in velikih duševnih doživetij.

Zdaj sem svoboden...

Prišel je prvi dan po abdikaciji. Šele zdaj se je predsednik Masaryk počutil kot privaten človek. Nasmehal se je in vzkliknil: «To je izvrstno. Zdaj sem svoboden.»

Brez sentimentalnosti in brez patetičnih besed je T. G. Masaryk prekoračil mejo med najvišjo funkcijo in čisto privatnim življenjem. Kdo more vedeti, kaj vse je tedaj mislil! Morda tudi to, da je eden izmed majhnega, zelo majhnega števila nekronanih državnih glav, ki more stopiti v privatno življenje, a pri tem vse do smrti ostati spoštovana in ugledna osebnost.

Popoldne je šel malo na sprehod. V nedeljo je nekoliko dlje spal. Do 10. zjutraj, namesto do 7., kakor je bila to do tedaj njegova navada. Po zajtrku je šel spet malo na sprehod. Po kosilu je malo zadremal. Nato so mu čitali časopise in poglavje iz neke knjige. Za tem je že spet šel na zrak. Reakcija na doživetja prejšnjega dne je povsem prenehala. In tako bo zdaj njegovo življenje teklo dalje, mirno in brez skrbi, v prijetnem občutku, da rima več uradnih dolžnosti...

Slika kaže zgodovinski trenutek na gradu Lány, ki je bivališče predsednika Masaryka, ko je

dr. Šamal prečital listino, s katero je predsednik Masaryk javil svoj odstop. Od leve na desno so pred-

sednik skupščine Malypetr, predsednik senata dr. Soukup, predsednik Masaryk z desno roko v

obvezi, ministrski predsednik Hodža in dr. Šamal, ki čita listino o odstopu predsednika Masaryka.

Dan, ki ga Pražani ne bodo pozabili.

Dan odstopa predsednika Masaryka bo stal vsem praškim meščanom, pa tudi vsem drugim Čehom in Slovakom, v trajnem spominu. Praga, ki je kljub svoji živahnosti in hitremu tempu mestnega življenja vedno nekoliko molčeča in stroga, je od ranega jutra do poznega večera živela v razburjenem pričakovanju: jutranjiki so prebivalstvu že sporočili, da je predsednik sklenil odpovedati se svojem položaju in da se bo njegova abdikacija svečano proglasila opoldne na lanskem gradu. Predsednikova resignacija je bila objavljena Pražanom že okoli 1. ure popoldne, ko so izšle prve posebne izdaje praških časopisov. Poročila pa so bila tedaj samo še kratka, sporočala so samo dejstvo, ne pa tudi že poteka zgodovinskega razgovora predsednika republike z ministrskim predsednikom in predsednikom parlamenta in senata. Zato je zanimanje za govor ministrskega predsednika po radiju še bolj naraslo.

Stali so kakor okameneli.

Že mnogo pred 4. uro so v vseh praških družinah, kjer imajo radio, pa tudi v kavarnah, restavracijah in vseh javnih lokalih napeto pričakovali prve besede dr. Milana Hodže. Na praških ulicah in trgih pa so pred zvočniki stali tisoč praških meščanov. Ko so iz radija odjeknili veličastni zvoki Smetanovega «Blanjika», poslednje simfonične pesmi iz cikla «Mé vlast», je nastal popoln mir v kavarnah, restavracijah, pa tudi na ulicah in trgih. Glasu dr. Milana Hodže se je poznalo vznemirjenje in ginjenje, ki je seveda samo po sebi prešlo na poslušalce, tako da so se skoro v vseh očeh zalesketale solze. Še dolgo po končanem govoru so poslušalci stali na mestu, kakor okameneli...

In tako kakor v Pragi, je bilo tudi v drugih mestih češkoslovaške republike, saj ni bilo hiše v državi, kjer ne bi s ponosom in občudovanjem govorili o «tatičku» Masaryku...

Mnogim velikim duhovom pri-
nese šele smrt nesmrtnost.
Reese.

Napoleonov proglas

Pred nekaj dnevi se je v Parizu na več krajih pojavil plakat s temle besedilom: «Kadar bo Anglija upehana in bo naposled občutila trpljenje, ki ga dvajset let prizadaje kontinentu; kadar se bo polovica njenih družin zavila v žalost, tedaj jo bo zadela gromska strela in bo Evropa maščevana.» Pod tem besedilom je stal podpis Napoleona. Datirano je bilo to seveda z decembrom 1935. — Neki šaljivec si je bil privoščil to šalo in je ta zgodovinski Napoleonov proglas fotografsko razmnožil in s plakati razširil po Parizu. Spričo današnjega evropskega položaja ima ta proglas vsekakor svojo aktualnost.

Ni še mogoče govoriti o vsem...

Zanimiv razgovor z založnikom fvorcev slovenske moderne

Človek, ki čvrst dočaka sedem križev, mora že imeti dokaj skušenj za seboj, tem zanimivejši pa je mož, ki je dobršen del življenja stal ob neposrednem viru in v stalnem stiku s kulturno tako važnim pojavom kakor je bil koncem prejšnjega in v začetku tega stoletja pojav slovenske moderne, zlasti četvorice: Oton Župančič, Ivan Cankar, Dragotin Kette in Josip Murn-Aleksandrov.

Dne 15. t. m. je ta mož, ljubljanski knjigotržec in založnik Lavoslav Schwentner doživel svoj 70. rojstni dan, pa sem stopil v njegovo lepo urejeno knjigarno v palači Mesne hranilnice v Prešernovi ulici ter skušal malo pokramljati z njim.

Gospod Schwentner je še tako čil in čvrst, da mu človek ne bi prisodil sedmih križev. Na moje splošno vprašanje, kako je prišel v stik z mladimi intelektualci, ki jih poznamo danes pod skupnim imenom «slovenska moderna», je odvrnil:

«Poznali smo se. Ni bilo treba posebnih stikov. Ko je izšla pri meni Župančičeva «Časa opojnosti» (pesnikova prva knjiga), so prišli drugi sami.»

In kakšni so bili odnosi med vami kot založnikom in med avtorji?

«Odnosi? Bilo je marsikaj vselega, a tudi marsikaj grenkega. Sicer so pa to reči, o katerih še ne kaže govoriti.»

Kako se je moglo zgoditi, da ste izdali toliko izvirnih slovenskih del?

«Ker sem od vsega začetka hotel. Moj namen je bil, izdajati

izvirna dela, zato tudi najdete v mojem katalogu samo tri prevode iz mojega založništva.»

Kot vidim, gospod Schwentner ni rad prezgovoren. Pazi na to, kaj reče, zlasti pa se skrbno izogiba vsake besede, ki bi jo utegnil kdo tolmačiti kot nediskretnost proti onim, ki so kdaj bili v poslovnih stikih z njim.

Vprašam to in vprašam ono, toda ne dobim pravega odgovora. Gospod Schwentner se pred vsakim vprašanjem previdno umakne za zagotovilo, da «še ni mogoče govoriti o vsem».

Potem sledi nekaj splošnih opazk, iz katerih pač lahko posnamem, da so literatje tedaj enako živeli v vednih denarnih stiskah kakor večina še dandanes in da niso znali denarja ceniti — kakor ga ne znajo dandanes. Končno se domislim:

— Iz razgovorov z Ivanom Cankarjem se spominjam, da se nameravali izdajati novo revijo, ki naj bi jo bil urejeval on. Ali bi mi hoteli povedati o tem kaj natančnejšega?

«Po pravici rečeno, da se ne spominjam. Bilo je vedno toliko načrtov in zasnov, da ne pomnim vseh. Saj z intelektualci, ki sem jim zalagal njih dela, nisem občeval samo poslovno, ampak smo se sestajali tudi sicer po kavarnah in drugod. Tedaj smo vedno snovali razne načrte.»

— In kako sta kaj sicer bila s Cankarjem?

«Kakor z vsemi. Bilo je mnogo prijetnega in dosti težav. Cankar je bil izredno plodovit. Saj je izšlo pri meni menda okrog 26 nje-

govih knjig.»

— Je ostalo kaj neobjavljenega?

«Nič. Pogodila sva se sicer za dve deli. Eno bi imelo naslov «Slovensko ljudstvo in slovenska kultura», pri drugem pa se naslova ne spominjam več. Vem samo, da naj bi to bil roman v treh delih. Kos prvega dela mi je Cankar tudi že prinesel. Dejanje se je vršilo v Jakopičevem ateljeju v Trnovem. Bilo je krasno pisano v sm rad ustregel Cankarju, kakor je želel. Pozneje sem mu oba rokopisa spet vrnil, a menda nista nikjer ohranjena.»

— Še eno vprašanje, gospod Schwentner. Včasih sem že slišal o čudno nizkih honorarjih. Vsekakor bi me tudi glede tega zanimalo vaše pojasnilo.

Gospod Schwentner je stopil v pisarno in se čez malo časa vrnil z drobno knjižico v roki. Začel je listati.

«Za koga bi radi vedeli?»

— Za Cankarja, recimo.

Spet je obrnil nekaj listov. Moje radovedno oko mimogrede ni me dejstvo, da je moral biti Schwentner prav za prav res ljubezniv založnik. Na nekaj krajih opazim, da je poslal avtorju honorar — brzojavno.

— Tole, če dovolite?

«Brzojavno Cankarju za «Kurenta» — pet sto kron.

— In splošno?

«Honorarji so bili pač pri meni na isti višini, ki je bila tedaj v navadi, 400—500 kron za knjigo.»

Nato sem se poslovil z občutjem, da hranijo Schwentnerjevi zapiski še marsikako zanimivo drobtino, ki bo nekoč v marsikaki podrobnosti osvetlila slovensko kulturno življenje in snovanje. Mislim tudi, da bi bil danes marsikak slovenski književnik vesel in zadovoljen, ako bi našel založnika, kakršen je bil L. Schwentner.

— a —

Dve žrtvi eksplozije

Celje, 18. dec.

Ko je pretekli ponedeljek v Št. Vidu pri Grobelnem 22letni posestnikov sin Lesjak Martin stikal okrog hiše, je našel polno patrono. Misleč, da je patrona prazna, je po njej z nekim predmetom tolkel. Patrona je eksplodirala. Lesjaku je odtrgalo na vsaki roki po dva prsta.

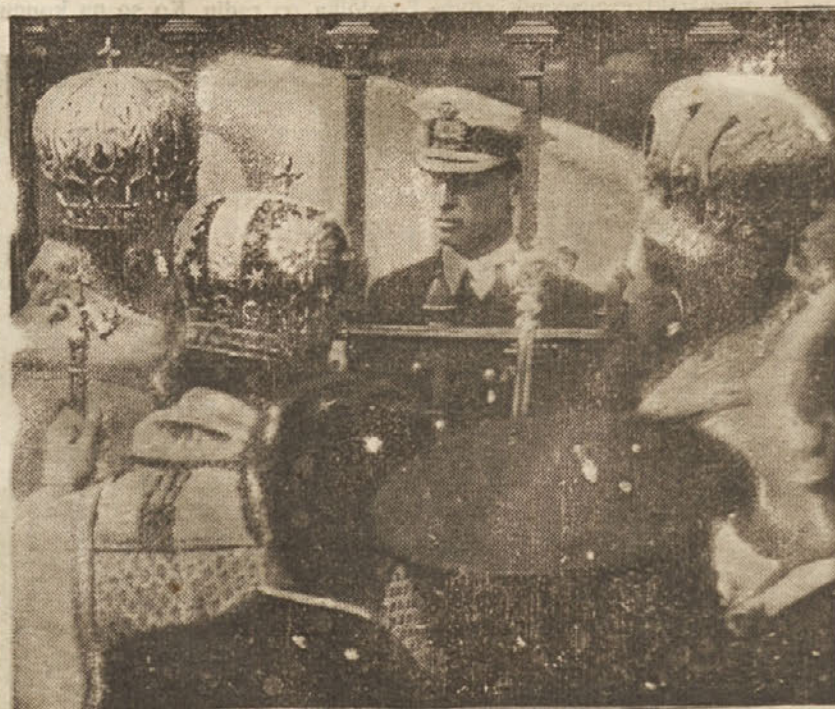
V Veračah pri Podčetrtku pa se je zadnje nedeljo igral nekdo s pištolo, ki se mu je po nesreči sprožila; krogla je zadela 31letno posestnikovo hčer Kristino Plevnikovo v levo roko in ji jo je hudo poškodovala.

«Ali nisem včeraj v vaši trgovini pozabil dežnik?»

«Kakšen dežnik?»

«To je vseeno — to ni tako natančno.»

Denar leži na cesti, pravijo. A veliko ljudi ga išče na stranskih potih.

12. decembra slave Grki Spiridona, ki je zaščitnik mesta Pireja. Procesija krene tudi mimo kraljeve palače v Atenah. Silka kaže

kralja Jurija II., ki se je nedavno vrnil iz pregnanstva zopet v Grčijo, z visokimi cerkvenimi dostojanstveniki pred dvorom.

Zorko Prelovec:

30 pevskih društev se bori za obstanek

Nekaj besed o naših pevskih organizacijah

Pred vojno je bil ves pokret slovenskih pevskih zborov organiziran pod okriljem našega vodilnega glasbenega društva «Glasbene Maticice» v Zvezi slovenskih pevskih društev, ki so ji izmenoma načelovali prof. Anton Štritoj, dr. Vladimir Ravnihar, dr. Janko Žirovnik in naposled slovenski pevski oče Matej Hubad.

Doba pevskih praznikov.

Med vojno so naša pevska društva, ki so prej bodrila narodno zavest, morala utihniti. Šele po prevratu so se začeli pevci in pevke zbirati v svojih društvenih prostorih. Zveza slovenskih pevskih društev je razveseljivo vstala k življenju in je leto za letom prirejala velike koncerte, na katerih so posamezna društva pokazala uspehe svojega tihega in smotnega pevskega dela ter so nastopala tudi v več stoglavem skupnem zboru. Bili so to odlični pevski prazniki, ki so v resnici delali čast našim pevcem in pevkam ter njihovim zaslužnim pevovodjem. Leta 1924. pa se je v Ljubljani ustanovila Južnoslovenska pevska zveza, ki naj bi pod svojim okriljem združila vsa pevska društva Jugoslavije. Zaradi političnih naspotij hrvatski pevski zbori v Zvezo niso hoteli vstopiti. Srbska pevska zveza in Zveza slovenskih pevskih zborov pa sta se združili.

Razočaranje.

Pri nas Slovencih, ki smo po delegatih svojih pevskih društev brez pomisleka glasovali za usta-

novitev enotne državne Južnoslovenske pevske zveze, smo kmalu doživeli razočaranje, ker uprava ni tako funkcionirala kakor smo od nje pričakovali. Naša pevska društva so morala letno plačevati Zvezi članarino v Beograd, da si za to niso imele nobenega haska. Osnovale so se pevske župe. Zvezo slovenskih pevskih društev smo prekrstili v Hubadovo župo JPS. Življenja je bila vselej zmožna. Vendar smo pa kontakta med njo in centralno organizacijo JPS vedno pogrešali. Bilo je premalo enotnosti, o kateri so se tudi delegati ostalih žup JPS na letošnji skupščini upravičeno pritoževali. Rekli so vsi: «Bog je visoko, a Beograd je daleko.» Finančni položaj naših pevskih edinic je danes naravnost obupen. Društva imajo premalo podpornikov, še manj mecenov in ne morejo kriti niti stroškov za nabavo not, še manj pa, da bi skromno honorirali svojega pevovodjo. Sedaj pa malo številke.

Odgovorno delo zastoni.

Hubadova župa JPS ima 30 včlanjenih pevskih društev, s 17 moškimi in 13 mešanimi pevskimi zbiri. Vsega skupaj je 1124 grl, med temi odpade na Ljubljano 14 društev s 621 pevci in pevkami. Članarina za JPZ je znašala v letu 1934. za zboro do 20 pevcev 100 dinarjev, od 20 do 40 pevcev 200 dinarjev, od 40 do 70 pevcev 350 dinarjev, nad 70 članov pa 500 dinarjev. Polovica izmed teh društev ni mogla kaj plačati. Župni pisarniški stroški so znašali 1300

dinarjev. Tako Hubadova župa. Prvi pevovodja je prejel za leto 1934. honorarja — nič. Drugi pevovodja prav tako nič. Župni tajnik za vseletno delo po 150 dinarjev na mesec. Na dan koncerta v spomin blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja je bilo v župni blagajni denarja 8 Din. Takale je slika naših financ.

Številke jasno govore.

Pa še pogledimo izdatke JPZ v letu 1934.

- a) Honorar glavnemu tajniku 7000 Din;
- b) honorar pomočniku generalnega tajnika 6000 Din; c) honorar slugi 1200 Din; d) letni potni stroški upravnega odbora 1490 Din;
- d) kongres JPZ v Subotici (potni stroški odbora) 5160 Din;
- e) ponatis poročila generalnega tajnika v «Mužkem Glasniku» 3920 Din — skupaj 24.770 Din.

Mislim, da te številke dovolj jasno govore, kje smo Slovenska jasno govore, kje smo. Slovenska ne morejo zbog siromašnosti utrpeti nadaljnjih davščin svoji centralni organizaciji. Edini glasbeni list «Zbori», ki ga je s težkimi žrtvami deset let izdajalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», je po novem letu, ker ni dobil podpore, moral prenehati izhajati in bodo naša pevska društva odslej težko pogrešala novih izdaj skladb naših skladateljev. Poleg Hubadove župe JPS se vključ svoj izredni delavnosti bori s finančnimi težkočami Ipavčeva župa JPS v Mariboru. Naj bi našim pevskim zborom, ki imajo nemalo zaslug, da so v hudih časih s pesmijo bodrili naš narod in ga z radostjo pripeljali v svobodno državo kraljevino Jugoslavijo, zažarela lepša bodočnost!

Holandec Kuwe, ki je postal svetovni šahovski prvak v srditem šahovskem boju z Rusom Aljechinom. Dobil je 9 partij, Aljechin pa 8. 13 jih je bilo remis.

Sv. pismo in tobačni monopol

Ko je bil pruski kralj Friderik Veliki na kolkovni papir in tobak naložil visoko davščino, je našel nekega dne med došlo pošto listek z napisom: Job, XIII, 25.

Radoveden je pogledal v sveto pismo in našel zapisano: «Ali hočeš proti letečemu listu biti tako resni in preganjati suho bilko?»

Učitelj: «Katerega spola je jajce?»

Mihec: «To se vidi šele, kadar ga koklja izvali, gospod učitelj.»

Kitajska noč

Johnny ima srečo.

Gosta, modrikasta večerna sopolica je ležala nad mestom, ko se je Johnny Rausom vračal in se takoj podal v Nanking-klub. Kakor bronast zmaj se je lesketala vijugasta reka. Povsod je bil prah, v zraku, na ulici, v templjih, polnih ljudi, in tudi v Rausomovem izsušenem grlu, ko je vstopil v klub in korakal skozi veliko predsobo.

Belo oblečen kitajski sluga je hitel mimo njega. Johnny ga je s svojo rjavo, suho roko zadržal, pozorno ogledal kozarce na pladnju in naglo izbral največjega iz notranje vrste, ki je izgledal bolj orosen od drugih.

Ko je vstopil v bar, ga je pozdravil George Kendall. «Tako smo vedeli, da si se vrnil, Johnny. Od sedmih kozarcev na pladnju ste samo vi mogli izbrati tistega, ki je bil namenjen Siru Robertu Maninquinu. Sicer se ne more pritožiti s pismom na «Times», toda lahko vso stvar spravi pred nadzorni svet direktorjev. Boste kaj pili?»

«Bom,» je pritrdil Johnny, «dve čaši hkratu. Ves čas smo pili samo kuhano vodo. Halo, fantie, dober dan.»

Vsi so se mu veselo nasmejali. Grant, Summerfield, Carrigan in Kendall, njegov okrajni šef Esterleyeve trgovske družbe. Lepo je bilo, biti zopet doma.

Johnny je opazil, da so bile Kendallove oči zamišljene, medtem ko so se ustnice smehljale. Ali je razmišljal o uspehih Johnnyjevega potovanja po severnih pokrajinah? Cockvillov ne smemo pred obedom mešati s trgovskimi posli, toda ko so se Rausomovi prsti zadovoljno oprijeli ledeno-mrzlega kozarca, ki so ga postavili predenj, je dejal: «Gospodje, če hočete, lahko pijete na moje zdravje. Zaslužim to. Bil je lep podvig.»

Kendall ga je prekinil. «Zopet ste enkrat sedli v koprive, Johnny.»

Rausom se je namuznil. «Zaslužim zdravico. Živ in zdrav sem se vrnil iz pokrajin, polnih roparskih tolp, prinesel sem zlato v palicah iz Vu-Šeja, tovor semena acalej in svečnik iz tano-brona. No, poslušajte, dečki, ali me ne bi hoteli nesti v triumfu na ramah?»

«Rajši bi vas pošteno brcnil, Johnny,» je zarenčal George Kendall

«Ker sem izpraznil kozarec Sira Roberta?»

«To je samo kronalo vaše burke. Zakaj, za vraga, niste lepo pustili poginiti generala Li-Tsuida?»

«Nimam časti, poznati tega gospoda. Ali je to dovtip?»

«Mislim resno,» je odvrnil Kendall. «General Li-Tsui je doživel hud poraz in je bil na begu, zdaj pa pridete vi in vtikate svoj nos v njegove zadeve.»

Rausom je postavil kozarec na mizo. «Ah, vi mislite tistega starega kozla, ki sem ga bil srečal tam na severu? Na njega in še nekaj starčkov sem naletel v neki vasi, kjer je defil riž med otroke. Od lakote bi bili umrli in so se preživljali s kuhano drevesno skorjo in ilovico... Saj veste, kaj pomeni na Kitajskem lakota. Stari mož je bil že napol mrtev. Napital sem ga in malo igral zdravnik. Je to Li-Tsui?»

«Da, ne glede na to, da ste s tem nepremišljenim korakom postavili našo družbo v dokaj čudno luč, je izdal kontrolni oddelek povelje, da noben mož Esterleyeve trgovske družbe ne sme trgovati v severnih pokrajinah. Naš stari je na poti semkaj, da vas najbrže lastnoročno postavi na hladno.

Tako. Sicer sem pa za to, da gremo večerjat.»

Johnny Rausom je mežikal. V njegovih očeh so se odražala še vsa grozodejstva, ki jih je bil doživel. Lakota. Smrt, ki je materam, katerih otroci so bili že pod zemljo, vse prepočasi prihajala; pod zemljo, ki ni bila rodila nobenega sadu.

Kendall je videl mršav, od solnca ožgan obraz, videl je stari Johnnyja Rausoma visoko vzravnega.

«Povedal vam bom, kaj morate zdaj storiti, se smeje Kendall.

«Prosim za odpoved? Mi še v glavo ne pade. Tu delam, odkar sem stopil na to zemljo. Stari me lahko zapodi, če se mu zdi.»

Alkohol, ki ga je bil Johnny, po dolgih tednih vzdržnosti, zaužil, mu je počasi stopal v glavo, ga razvnel. «Toda, nekega dne... nekega dne bom...»

«Položaj je splošno jako slab, da vas vaše nepremišljeno dolgotrajno potovanje res lahko spravi ob službo,» je pripomnil Kendall. «Samo eno vam preostane. Stari je na poti semkaj. Njegova hči bo prispela z ladjo danes zvečer s svojo sobarico in vso ropotijo. Poišcite jo, razkažite ji malo mesto

Mariborske potegavščine

Abesinec, ki ni Abesinec in Pajman, ki ni Pajman

Maribor, 17. decembra.

Maribor ne more biti brez senzacij in če že ne kaže drugače, si jih znamo ustvariti sami. Sicer drobnih senzacij ne zmanjka nikoli, onih majhnih aferic in škandalov pa kot spodobni ljudje že ne štejemo k senzacijam. Te dni pa so bili Mariborčani prikrajsani kar za dve resnični senzaciji. Saj se nič ne jezimo, še smejemo se. Je še dobro, da se smejemo sami sebi, posmehovanje drugih pa bi nas res bolelo, če že ne kar jezilo. No, bilo pa je tako!

V ponedeljek dopoldne je po Mariboru završalo. Od ust do ust je šla prevažna novica, da je naš pozabljen mesto obiskal abesinski dostojantvenik. To pa že res ni kar tako! Vsaj dokler te časti ni imel ne Beograd, ne Zagreb, kaj šele Ljubljana. Po mestu so krožile najrazličnejše vesti o eksotičnem gostu. Meni je novico prvi sporočil znanec Viktor, ki so ga dogodki domačega mesta tako prevzeli, da abesinskih zadev ne zasleduje več.

«Na policiji imajo Abesince,» mi pravi. Ko začudeno gledam, mi novico znova potrdi. «Res, pravega in živega Abesinca imajo, ki je dezertiral. Ras Guksa ali tako nekako se piše...»

Vraga, pa ne da bi se res zatekel v naše mesto po vsem svetu znani Guksa. Kar tako, mimogrede, si mislim, kolikega pomena bi bil tak dogodek za Maribor, že iz tujsko-prometnega vidika. Ras Guksa bi lepo pridržali in tujci bi vreli z vseh strani gledat ekso-

tičnega gosta. Seveda, če bi ga Beograd ne zahteval zase...

Znanec me že ni več videl, ko sem nameraval «najnovejše» zapiti drugemu znancu. Pa me je prehitel.

«Že veš? Pr. «Grafu» imajo zapitega Abesinca. Nikogar ne pustijo k njemu. Se najbrž boje, da bi ga z očmi požrli...»

«Morda se res boje. Ampak so najbrž predpisi taki,» se kislo nasmejem.

Prvo razočaranje.

Zvečer je bilo alarmirano vse mesto. Po čudnih potih so prišle v javnost podrobnosti zasliševanja Abesinca. Prvo razočaranje! Pomislite: ni bil ras Guksa, ampak samo ras Sulmah, abesinski častnik, star 35 let. Italijani so ga pri Adui ujeli in nato eksportirali v Trst. Nepazljivim oblastem je nato pobegnil preko Tirol v Avstrijo, od tu pa naravnost v Maribor. Tako je povedal v francoščini Abesinec sam.

V torek so mariborski možje postave nadaljevali z izpraševanjem vesti Abesincu. Pa se mu je pri že tako slabo govorjeni francoščini pričel jezik še bolj zapletati, pri tem pa je bilo z našo senzacijo do kraja — fuč! Izkazalo se je, da mož ni nitj Abesinec, kaj šele ta in oni «ras»! Najbrž bo kak pustolovec, ki skuša biti zanimiv kot ras Sulmah. Ampak imajo naši možje postave predober nos za avanture takih «Abesincev». Čast komur čast...

In še za eno senzacijo je bilo prikrajsano naše mesto v ponedel-

jek popoldne. Na policiji je kar na lepem zapel telefon. Med službujočim stražnikom in nekim neznancom se je razvil naslednji pogovor:

«Halo... Tu policija!»

«Halo, halo! Pridite hitro. Po trgu kralja Petra se sprehaja Pajman... Po čepici ga poznam.»

Taka vest je tudi za policijo kakor strela z neba. Pajmana ima policija v najlepšem spominu. Bil je zvest tovariš zloglasnega Košanca, s katerim sta dalje časa strahovala Maribor in okolico. Košanca so po ljutem boju zajeli in ga spravili na varno. Pajman pa se še danes spretno skriva pred oblastmi.

Policija je takoj po telefonskem sporočilu spravila na noge močan oddelek policajev, med njimi tudi nekaj kolesarjev. Pognali so se na lov za zločincem. In res so kmalu izsledili visokega možakarja s prav tako čepico kot jo ima Pajman. Zgrabili so ga in ga odvedli na policijo.

Joj, preioj, pa so se kruto zmutili. Mož ni bil Pajman, ampak neki pošten mariborski šofer, ki se je slučajno sprehajal po trgu Kralja Petra... Škoda!

—ob

Dva Škota se srečata v Egiptu in vpraša prvi drugega:

— Kaj delaš tukaj?

— Na ženitovanjskem potovanju sem.

— Kje pa imaš ženo?

— Doma, ker je ona že pred leti bila v Egiptu.

NAŠ ČAJ je strokovnjaško sestavljena mešanica domačih čajnih zelišč, najboljše naravne zeliščna krepilna hrana, rabi manj sladkorja, je cenejši in ni zdravju škodljiv kot KITAJSKI (Ruski) ČAJ. Naš čaj prodajajo v vseh špecerijskih trgovinah.

Kogar hoče Bog pogubiti, ga udari s slepoto. Sophokles.

Družba slabih knjig je čisto nevarnejša kakor družba slabih ljudi. Hauff.

Kolikor glav, toliko različnih mnenj. Horac.

Astrološka napoved

za 19. december.

Konstelacija zvezd je ugodna. Različni vplivi se bodo uveljavili v življenju. Trigon Merkura z Uranusom utegne učinkovati najmočnejše; nekoliko slabejši bo vpliv meseca. Ta dan je za vse poslovne podvige ugoden; najboljši pa je za vse tehnične in mehanične posle. Izumitelji in inženjerji bodo ta dan dobro delali in v svojih konstrukcijah hitro napredovali. Dan je ugoden za železnico, avto, letalo; potovanja danes prinesejo uspeh. Kdor namerava kaj preurediti v svoji hiši, bo na ta dan zadel na razmeroma malo odpora. Za vlade posebno ugodna priložnost.

potem bo dopovedala Mru. Esterleyu, da ste sijajen dečko in bo bolj spravljivo razpoložen.

«Stari,» je odgovoril Johnny, «je star tisoč let. Njegova hči je potem najmanj sto let stara. Vtakni svojo glavo pod pipo, George. Če bi bili res pošteni fantje, bi kockali, komu pripada naloga pokazati Miss Esterleyevi orientalsko mesečno noč.»

«Saj smo za to že vse pripravili,» je odgovoril Charlie Summerfield. «Toda vi, Johnny, bi morali to priliko zgrabiti z obema rokama. Stvar je namreč tale: Sir Robert čaka tu na Miss Esterley. Pripravlja se neka kupčija, pri kateri bomo grdo zaslužili. Vi pa mu pred nosom izpijete njegov kozarec. Leva ne kaže dražiti.»

«Ha, v Sir Robertovem kozarcu je bila prava godlja. Če je to njegov okus...»

«Pst,» sikne Kendall.

Sir Robert Manning, šef Manning d. d., je vstopil tiho kot kak bosonog kuli v bar.

«Dober večer, gospodje,» je prijazno pozdravil. «Ha, Kendall.»

Njegove zvite oči so takoj odkrile Rausoma, kajti bil je bolj suh, bolj rjav kot drugi, še več, njegov izraz je bil bojevit.

«Ali me hočete, prosim, predstaviti vašemu mlademu tovarišu, ki se je vrnil s potovanja po severu. Rausom, kajne?»

Johnny je požrl, kar mu je sililo na jezik.

«Oprostite, Sir Robert, da sem izpraznil vaš kozarec, je iztisnil. «Pravkar sem se vrnil s poti in sem bil potreben pijače kot suha goba. In prav vaš kozarec sem zagrabil. Vse mi gre narobe.»

«Johnny je res nesrečnež,» je potrdil Kendall. «Odkar se je vrnil, pada iz ene nevedčnosti v drugo.»

«No,» je rekel Sir Robert, «zdi se mi, da je tokrat padel prav na mehko. Mladi mož si lahko čestita. He, čudno. Hotel bi, da bi imeli tako bistroumne može v naši družbi!»

Sir Robert je položil Johnnyju roke na rame.

«Čestitam, Mr. Rausom,» je dejal. «Seveda hočete večerjati s svojimi prijatelji. Toda v veliko čast si bom štel, če pridete kesneje s svojimi prijatelji k meni na čašo viskija. Kaj takega se ne pripeti vsak dan. To moramo proslaviti.»

Obrnil se je in je naglo in brez šuma odšel. V tistem trenutku je prav tako tiho vstopil kitajski

sluga. Johnny je zamežiknil.

«Halo!» je dejal. «Primate se za roke in napravite ringarajo, kajti jaz sem majska kraljica. Haha, temu pravimo oxfordski humor!»

Gospodje ga niso poslušali. Sluga je bil prinesel pošto iz Kantona in vse drugo — Rausom, Esterleyeva trgovska družba, čudne besede Sira Roberta — vse je bilo pozabljeno, medtem ko so jim razdelili pisma in so jih odpirali. Privatno pošto so jim vedno dostavili šele po uradnih urah, pošto od doma za samotne može.

Ko je sluga odhajal, je nekaj pošepetal Kitajcu za barom. Johnny se je čudil, kakšno novico mu je neki povedal. Na jutrovedo vede sluge vse.

«Tu je pismo za vas, Johnny,» je dejal Kendall.

Bilo je belo pismo, naslovljeno «Blagorodni gospod Johnny Rausom» in je imelo kantonski poštni žig.

Johnnyjeva pošta! Običajno prošnja kake kitajske bolnišnice ali doma za kitajske otroke za kakšno podporo ali za prispevke v dobrotvorne namene. Nikogar ni imel v domovini. Johnny je postal pismo v žep.

«More biti, čitate!» se je oglasil

izza bara Kitajec. Johnny ga je pogledal in Kitajec mu je pomežiknil.

«Čitate,» je vztrajal. «Jaz imeti šampanjec za večerjo. Številka ena.»

Torej, tudi Kitajci so se norčevali? Zamišljeno je vzel pismo, ga odprl in pričel čitati. Ko je ves zineden končal, je imel Kitajec že pripravljen kozarec, kar je bilo zelo modro, kajti Johnnyjeve noge so postale kaj nesigurne.

«Fantje!» je pričel Johnny, toda nihče ga ni poslušal. Udaril je s pestjo po mizi. «Fantje — pozor!» Glas se mu je dvignil. «Plačam za vse. Pijte z menoj v spomin Li-Tsui-ja.»

Carrigan je nehal čitati pismo, v katerem mu je draga pripovedovala o zabavah, katere obiskuje, in je nejevoljno dejal:

«Tiho bodi, Johnny, saj si pijan!»

«Boy,» je zaklical George Kendall, «daj mistru Rausomu nekaj, kar ga bo streznilo, razumeli!? — Johnny, obrnil se je k Rausomu, «poslušajte: žena mi piše, da je stari ves divji. Noče se spametovati. Piše mi, da se smukajte okrog Miss Esterley, da bo založila za vas kako dobro besedo.»

(Dalje.)

Dnevna pratika

Cetrtek, 19. decembra. Katoličani: Nemezij, Pravoslavni: 6. decembra, Nikola.

DEZURNE LEKARNE:

Dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6, Hočevar, Celovška cesta 62, Gartner, Moste, Zaloška cesta 18.

Gledališče

Drama.

Začetek ob 20. uri.

19. decembra, četrtek: »Otroci«, Red B.

20. decembra, petek: zaprto.

21. decembra, sobota: Frak ali Od krojačka do ministra. Red C.

Opera.

19. dec., četrtek: Aida. Red Cetrtek.

20. dec., petek: zaprto.

21. decembra, sobota: Salome. Premijera. Izven.

Kino

Kino Matica: »Artisti«.

Kino Ideal: »Ljubim ženo«.

Kino Union: »Golgota«.

Kino Sloga: »Scibi«.

Kino Sokol Šiška: »Revolt«.

Poročilo za smučarje

Bled-Jezero, 18. dec. —3 C, mirno, naletava suh sneg, na 35 cm podlagi zapadlo 10 cm novega snega.

Kranjska gora, Rateče-Planica, 18. dec. —2 C, barometer pada, močno sneži, na 40 cm podlage zapadlo že 40 cm novega snega.

Pokljuka: —10 C, jasno mirno, 75 cm snega, prši na staro trdo podlago.

... ob 7. uri —6 C, 20 do 90 cm snega, prši, smuka idealna.

Vreme

Novi Sad: Oblačno na zapadni in deloma na vzhodni polovici države. Dosti dežja v zapadnih krajih. Huden mraz je bil v vzhodnih predelih. Najnižja temperatura Caribrod —19 C, najvišja Dubrovnik +12 C. Napoved za danes: Oblačno z močnim vetrom po vsej državi. Deževalo bo po vseh predelih, a snežilo bo v planinah v severnih krajih. Temperatura se bo zvišala v vzhodnih krajih, a padla v savski in dravski banovini. Solnce vzhaja ob 7.12, zahaja ob 15.58.

Dunajska napoved: Hitre spremembe, jasno vreme. V zavarovanih legah zjutraj hud mraz.

Radio

Cetrtek, 19. decembra.

Ljubljana: 12.00 Reproducirana glasba, 12.45 vremenska napoved, poročila, 13.00 napoved časa, objava sporeda, obvestila, 13.15, razni zbori (plošče), 14.00 vremenska poročila, borzni tečaji, 18.00 francoska glasba izvaja Radijski orkester, 18.40 Slovenščina za Slovence (g. dr. R. Kolarič), 19.00 napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila, 19.30 nacionalna ura: Lužički Srbi in Sokolstvo, predava g. Bogdan Spornjak iz Beograda, 20.00 druga ura francoske glasbe, 21.00 Obisk pri Levi Nikolajeviču Tolstoju (g. Radivoj Peterlin).

Liudje na zatožni klopi**Amnestijo je zamudil**

Na zatožni klopi je sedel tudi prav elegantno oblečeni soboslikarski pomočnik Babič Alojz iz Pobrežja pri Mariboru, ki je bil že dvakrat kaznovan zaradi tatvine. V Cerknici je nekaj pokradel svojemu mojstru, drugemu pa spet revolver in poročni prstan. Sodišče je sicer pošljalo vabila za njim, vendar pa nikdar ni hotel priti, da so končno morali izdati tiralico za njim in sta ga sedaj privedla kar dva orožnika. Silno presenečenje je doživel pri sodišču, ko mu je predsednik s. o. s. Kovač povedal, da bi bil amnestiran, če bi bil prišel pred 1. decembrom...

ZLOČIN NAD 13 LETNO DEKLICO.

Senat je imel opraviti tudi z nekim čevljarskim pomočnikom, ki se je na Gorenjskem pregrešil zoper javno moralo nad šele sedaj 13 let staro deklico. Zapeljivčeva žrtev je ostala sicer nedotaknjena, vendar je pa obtoženec kljub temu dobil 8 mesecev in 5 dni strogega zapor.

Zaradi lažne razodetne prisega pri sodišču v Radovljici se je moral zagovarjati neki Ljubencan, nadalje pa tudi neki knjigovez z Rakovnika, ki je pri salezijancih postopoma pokradel 3200 Din gotovine, a tudi nekaj frankov in peset. Zaradi tatvine 5000 Din svojemu gospodarju Vovku Ivanu iz Hraš pri Lescah je bila obtožena služkinja Ivana iz Javorjev, prav tako pa zaradi tatvine tudi prešivalka Radoslava iz Trnovega. Ljubencan je dobil 3 mesece, knjigovez in služkinja po pol leta, a Radoslava se je razjokala, ker bo zaradi preložitve morala še čakati v preiskovalnem zaporu.

Mož zastopa svojo ženo

Na št. 28. je vse bolj po domače, saj so ljudje zadovoljni, če lahko večkrat pridejo in imajo večkrat priliko za kreg. Zadnjič so poklicali ženo iz Most, prišel je pa kar njen mož, ker se žena ni mogla doma odtrgati.

Ponoči je bilo, ko so se završali pred hišo. Obtoženka je drugi očitala, da ji je prevzela moža, pozneje se je pa še hvalila s tem. Mož tožnice je res že ločen in sedaj staro katoliško poročen z njo. Pa tudi to je dejala, da se sedaj nastavlja njenemu možu in da ni nič vredna. Obe sta srečno prišli do moža! Važna priča je bila rahločutna svakinja tožnice. Pretresljivo se je razjokala, ko je pripovedovala neznansko grde očitke, ki jih mora po nedolžnem prenašati njena svakinja. Natanko je vse slišala, ko so se kregali pod oknom. Starejša priča je tudi slišala vpitje ponoči, razumela pa vendar ni čisto nič in tudi njene sina ni za pričo, ker tudi ne more nič vedeti, saj je vendar spal. Takih prič je na št. 28. več.

Izjava svakinje je držala in mož obtožene žene je vdano poslušal, da bo moral za ženo plačati 200 Din, stroške in povprečnino, edino tega ni izjavil, ali bo namesto nje tudi sedel štiri dni, če ne bo plačal. Tožnica je po sodbi še zahtevala, da mora tudi preklic v liste, a sodnik je kratkomočno končal: »Tega pa ne!« in pričela se je spet druga razprava. Oni so razburjeno šli in so sedaj najbrž že spet vsak pri svojem advokatu. Pravica se mora izkazati!

vanje delavcev. Iz dravske banovine so bili navzočni Josip Adamič, Franče Svetek in dr. Janko Kosti. Uprava je predložila zvišanje bolezenskih prispevkov za bolniško blagajno TBPB v Ljubljani od 36% na 42.2%. Na predlog dr. Kosti je bil ta predlog z večino glasov odklonjen. Proti glasovom iz Slovenije je bila odgodena razprava o prošnjah raznih občin in ustanov za podelitev dolgoročnih hipotekarnih posojil. 74 prosilcev je prosilo za okoli 206 milijonov dinarjev. Dr. Kosti je odklonil predloženi predlog ravnateljstva za reorganizacijo društvenih blagajn za bolniško zavarovanje zasebnih nameščencev, ker bi škodili interesom zasebnih nameščencev. Predloženi načrt amandmana je bil pa kljub temu sprejet z večino glasov. Za pomočnika generalnega direktorja Osrednjega urada je bil izvoljen naš rojak Radovan Matjašič.

× Tragičen konec somborskih županov. Poročali smo o samomoru somborskega župana dr. Lazarja Radišića, ki je nekemu novinarju izjavil, da bo imel v dveh ali treh dneh senzacijo in s tem napovedal svoj samomor. Zanimivo je, da so v zadnjih letih trije somborski župani izvršili samomor. Pred osmimi leti se je vrغل župan Gjurišič v kanal, kjer je utonil. Pred meseci je izvršil samomor njegov naslednik župan Nikolič, ker se je bal, da bo docela oslepel. Za njim je šel v tragično smrt še dr. Radišić.

× Za samostan se je odločil. Na Sušaku so prijeli dijaka Ivana Vaharčiča, ki je pobegnil iz Zagreba. Domači mu namreč niso dovolili, da bi stopil v samostan. Zaradi tega je pobegnil in hotel na Reko, da bi tam postal menih. Izročili so ga staršem v Zagrebu.

× Diplomirani so bili na pravni fakulteti ljubljanske univerze Pajnič Marko, Premrov Dragan in Wildman Kamilo, vsi iz Ljubljane. Čestitamo!

× Sveži grobovi. V Litiji je umrla gospa Marija Gruber, vdova po oficijalu državnega zastopstva. V Ljubljani je umrl Franc Pavlič, železniški zvančnik v p., ki ga bodo pokopali v četrtek 19. t. m. v Ljubljani iz Verovškove ulice 53 k Sv. Križu. Zalujočim naše iskreno sožalje!

Maribor

Narodno gledališče: Četrtek, 19. decembra ob 20. uri: Kreftova vesela slovenska legenda »Malomeščani«. Red A. — Petek, 20. decembra: Zaprto. — Sobota, 21. decembra ob 20. uri: »Vest«. Premijera. Red B.

Večer zgodovinarjev, bo danes, v četrtek 19. t. m. v čitalnici Studijske knjižnice. Večer je posvečen univ. profesorju dr. Ivanu Prijatelju, ki slavi te dni 60 letnico rojstva. O njem bo govorila prof. Silva Trdinova. Pričetek ob 20. uri, gostje dobrodošli!

Grajski kino: Najboljši film Franciške Gaal »Mamica«. V predpripravi »Kraljevi valček«.

Kino Union: Drugi del grandiozne filma »Bednik« po znanem romanu Viktorja Hugo.

Dnevna kronika

× Ker je došlo ob moji 60 letnici toliko ljubeznivih čestitk, da mi je težko vsakemu posebej se pismeno zahvaliti, blagovolite dragi prijatelji s tem sprejeti mojo iskreno zahvalo. — Z odličnim spoštovanjem janko Barle, župnik.

× Jugoslovansko akademsko društvo v Kranju bo priredilo 18. januarja 1936, pod pokroviteljstvom rektorja univerze dr. Samca in častnega damskega komiteja elitni ples.

× Ustanove trgovca Antona Kolenca za šolsko leto 1935/36 v Celju je razpisal kuratorij teh ustanov, ker je obil na razpolago zopet nekaj obresti. Določene so za dijake visokih šol in za dijake srednjih šol. Prošnje vložite izključno pismeno na naslov: Kuratorij ustanov trgovca Antona Kolenca v roke predsednika dr. Ernesta Kalana, advokata v Celju, do 10. januarja 1936, kjer dobite tudi vsa potrebna pojasnila.

× Natečaj za II. jugoslovanski festival združenja prijateljev umetnosti Cvijeta Zuzorić. — Združenje

prijateljev umetnosti Cvijeta Zuzorić je zvesto svojemu sklepu, da posveti glavni del svojega glasbenega delovanja izdajanju in izvajanju glasbenih del jugoslovanskih skladateljev in prireditvi letnega glasbenega festivala, kjer se izvajajo dela jugoslovanskih skladateljev, nagrajena na natečaju, razpisalo svoj drugi glasbeni natečaj za vokalna in instrumentalna dela. Podrobnosti o natečaju dobiti v našem uredništvu.

× Prirodoslovno društvo v Ljubljani priredi kot svojo 6. letošnjo prireditev predavanje o Raziskavanjih kraških jam v Italiji ter o speleološkem institutu v Postojni. Predaval bo g. dr. Ljudevit Kuščer ob mnogih skiptičnih slikah. Predavanje bo v predavalnici Mineraloškega instituta na univerzi v soboto 21. t. m. ob 18. uri.

× Proti okrnitvi bolniškega zavarovanja nameščencev. V torek se je vršila v Zagrebu seja ravnateljstva Osrednjega zavoda za zavarovanje

Ravnatelj Pintar o »tujskoprometnih« grehih

Pozornost vzbujajoč izreden občni zbor Tujsko prometne zveze

Ljubljana, 18. dec.

Ravnatelj Zveze za tujski promet je ljubezniv in priazen gošpod, povrhu je pa še naš dober znanec, ki rad pove, kar hoče in je prav. Čudna zadeva namreč, da je tako imenitna in važna organizacija za danes sklicala izreden občni zbor. Morda se nam posreči pri ravnatelju g. Pintarju, če ne bo imel vate v ušesih...

— Gospod ravnatelj, kaj prav za prav smatrate za glavno oviro, da je naš doslej tako bujno napredujoči tujski promet zadnjo sezono nazadoval?

Vprašanje moram takoj popraviti, da je padlo pač število inozemcev, zlasti pa Nemcev, Avstrijcev in Madjarov, na drugi strani je pa naraslo število gostov iz Jugoslavije in tudi iz Češkoslovaške ter iz Bolgarije, ki je poslala k nam polno najljubših izletnikov. Prav tako je prišlo več Francozov, zlasti pa moram omeniti prav bogato in odlično angleško gospodo, ki kaj zaleže, ne da bi govoril tudi o večjem številu drugih inozemcev.

— Ali torej Zveza samo zato sklicuje izredni občni zbor?

— Nikakor, temveč da oblasti o prilepnem času in tudi dosti dolgo časa pred sezono opozorimo na letošnje grehe in ne bo šele po morda spet pokvarjeni sezoni kakih izgovorov in neutemeljenih očitkov. Spomnite se, da je ljubljanska Zveza že proti koncu sezone na posvetovanjih ugotovila hude nedostatke, oktobra smo pa zborovali v Celju z mariborsko Tujskoprometno zvezo, ko je dala pobudo za skupen nastop na današnjem izrednem občnem zboru.

— Da, ali je bila sezona res tako obupna, da je to skoraj senzacionalno sklicanje izrednega občnega zbora tudi upravičeno?

— V prvi vrsti moramo pomisliti, da je danes tujski promet edina stroka, ki tudi našemu kmetu, recimo poleg sadjarstva, še prinaša nekaj dobička. Tudi

»tujskoprometniki« se moramo zavedati, da s kmetom gre vse v nič. Naš gostilničar na deželi ne more nikamor v obubožani okolici in s tem bi zastal tudi dosežki napredek naše dežele, kar se tiče stanovanjskih in vseh drugih prilik, ki prihajajo v poštev za sprejem gostov. Sicer turist popotuje tudi po divjih krajih, vendar pa Slovenijo obiskuje zlasti zato, ker pri nas poleg lepote in zanimivosti dobi tudi evropsko udobnost. Naše vaške gostilne se lahko merijo s podeželskimi gostilnami po vseh evropskih državah! Ta razveseljivo visoki nivo našega podeželja mora zastati in tudi nazadovati, če propade naš kmet, in postali bi zanimivi le za etnografa in za razne pustolovskih dogodkov željne popotnike. Tujski promet torej rešuje kmeta, kmet pa spet ustvarja pogoje za njegov razvoj.

— Se mi že sveti, da je zadeva res nujna, saj na tako širok pomen tujskega prometa in na njegovo posredno zvezo s kmečkim vprašanjem in zato tudi z vsobanovino javnost navadno ne misli. Vprašam vas pa, gospod ravnatelj, katere ovire bi radi odstranili najprej?

— Ovir je toliko in se tako prepletajo, da je težko iz te štrene potegniti pravo nit. Ovire imamo namreč dvojne, tuje in domače...

— Menda mi ne boste rekli, da imate več upanja v odstranitev tujih, nego domačih zaprek?

— Zares pri domačih porabimo silno mnogo časa. Poglejte samo naše ceste, zvezo z morjem, strahotno brzino voženj po naših železnicah, predvsem pa seveda vožnjo z vlakom na morje, nadalje naše vagone in kolodvore, ki je med njimi s starinoslovskega stališča na prvem mestu naš ljubljanski kolodvor. V to stroko spadajo tudi naši staroverski spalni vozovi, ki so združeni za poznavalce naših cen tudi z uprav nemogočimi cenami v je-

dilnih vozovih, kjer nam večkrat vsiljujejo celo tuje blago. No, ko se pa tujec že tako ali tako pripelje v naše kraje, se pa spet čudi patriarhalnim našim postopkom, predvsem pa tudi telefonskim zvezam in celicam, ki jih pa skoraj nič ni. Zračni promet v naši banovini je za 100% dražji, kakor na drugih progah. Nimamo niti z Zagrebom direktne zveze, da si moramo med potjo tja ogledati še lepote našega Jadrana, kar je prav posebno prijetno za tistega, ki bi rad naglo prišel iz Slovenije n. pr. v Beograd. Tukajle v III. nadstropju palače Ljubljanske kreditne banke se komaj razumeva zaradi ropota s ceste, da tujec računa na londonski promet spodaj na cesti, obenem se pa tujec s svojim avtomobilom spet ne upa voziti po mestu v strahu, da bi koga povozil, ker ljudje še ne znajo hoditi. Kar se tiče orijentacij po mestu...

— Nehajva, gospod ravnatelj, saj bi se o Ljubljani dalo naštetiti toliko, da bi nam zmanjkalo prostora, zato vas tudi ne bom spraševal o briljantnem stanju našega hotelirstva. Prosim vas, povejte mi rajši, kako je kaj s tujimi državami.

— To je pa njihova turistična zaščitna politika, ki je v zvezi z avtarkijo in s političnimi napetostmi. Smo torej pri deviznih ovirah, da n. pr. največjemu nemškemu bogatašu pri nas zmanjka denarja, ker ga ne sme vzeti dosti seboj. Ali se bo tako osramočen tujec, ki je v hotelu moral živeti na puf, še vrnil k nam? Ali se ne bo spominjal, kako je moral računati z dinarčki, kaj naj da v usta? Avstrija in Madžarska sta delali težave pri izdaji vizumov v našo državo, da niti sorodniki niso smeli obiskati svojcev v Jugoslaviji brez dolgotrajnih ceremonij.

— Ali je kaka pomoč proti temu?

— Saj tuje države kažejo vedno razumevanje za naše želje!

— Toda zahtevajo seveda kompenzacije. In ne samo v petičnih ljudeh, temveč tudi v drugem blagu. Imamo pač navado, da n. pr. celo naše tujskemu prometu namenjene motorne vlake kupujemo tam, kamor ne moremo in tudi še nismo prodali ničesar. Prav imate, gospod ravnatelj, da molčite, ker ste s tem odgovorili devetkrat, zato mi pa povejte še nekaj o naši propagandi na tujem.

— Ta je pa silno šibka, ker ni sistema niti središč v inozemstvu, od koder naj bi se razširjala, vendar sta pa lepi izjemi Češkoslovaška in Avstrija.

— Ali je Slovenija tudi na tem polju prva, ko vendar pri vseh strokah čitamo o prvenstvu?

— Na žalost nisem tega v inozemstvu še nikjer opazil, saj je na raznih razstavah prav skromno zastopana na račun drugih pokrajin države ali je pa sploh ni.

— Kaj pa vaša propaganda?

— Trudimo se mnogo in dela imamo čez glavo, a manjka nam propagandnega materiala, ker nimamo denarja.

— Gospod ravnatelj s tem sva pa pri kraju. Hvala lepa, se priporočam!

»Mamica, glej, ura!«

»Da, vidim — kaj je z njo?«

»Mamica, mislim, da je zelo vesela. Poglej, kako miga z repkom.«

*

Teta vpraša malega Janezka, kako mu je v novi obleki kaj všeč. Janezek gre okrog nje, potem pa pravi: Zada je videti, kot da bi bila spredaj zelo lepa.

*

»Plačilnik« divja gost. »V kruhu je pesek!«

»To je samo zato,« ga miri natakar, »da maslo ne zdrkne dol.«

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 5 Din. Drž. in ban. davek 3 Din. Oglasniki, ki iščejo službe, plačajo samo po 25 par za besedo. Na pismena vprašanja je priložiti za odgovor 2 Din v znamkah. — Mali oglasi so plačljivi takoj pri naročilu

Najsigurneši uspeh

dosežete potom
oglaševanja v

„Glasu naroda“

posebno ugodnost Vam pa nudijo v njem

„Mali oglasi“

DIJAKU
NIZJESOLCU
tudim ceneno stanovanje in event. pomoč pri učenju. Cena po dogovoru. Rožna ul. 7/I. — levo.

SPREJMEM
ZAKONSKI PAR
brez otrok v pristo stanovanje za kar bi opravljal hišniška dela. Ponudbe na upravo lista po »Zanesljive«.

ISCAMO SLUGO za pisarno. Pismene ponudbe pod Sluga« na upravo lista.

SPALNICE

vezane, oreh furniran po nizkih cenah, najmoderneje izdelane.

otomane in modroce

docite pri trdkah

D. LANCOS-KARL SITAR

Wolfova ulica št. 12
Telefon 28-10

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše nepozabne

Marčice

naša je najina neizmerna bolest sočuten odmev v tolikih dobrih srcih, da se ni mogoče vsem posamezno zahvaliti.

Hvaležna sva vsem za toplo sočustvovanje, za razkošno cvetje, s katerim ste obsipali najino zlato dete, za lepo pesem odhodnično in za mnogoštevilno spremstvo v njen večni domek.

Zavest, da nama je bila vsaka najmanjša pozornost v tolažbo, naj bo vsakemu v zadoščenje in zahvalo.

Ljubljana, dne 18. decembra 1935.

GLOBOKO ŽALUJOČA MILA IN RAJKO TURK.